

silno slabo obrodili, kajti veliko jih je uže po zimi škodo trpelo, posebno še jih je pa obrala stanovitna moča, vsled ktere je vsak den menje grozdja prihajalo, tako da se za vsem ni na oralu pridelalo po dva polovnjaka in nekteri tožijo, da še tako slabe trgatve niso imeli, akaravno vže 30 let gospodarijo. In čudo je to, da še vino pri nas vendar večje cene nima, ker se mošt plačuje polovnjak 27—30 fl., starina pa je že poskočila do 40 do 50 fl. Z drugimi pridelki smo pri nas dosta srečnejši od mošta in se sme po pravici letina v naših krajih hvala Boga še dobra imenovati. Sena sicer ni bilo toliko, kakor lani, a vendar še dosta in naj bi ljudje ne puščali predolgo travnikov nepokošenih, da že vsi rujavi prihajajo. Ko bi bili začetka rožnika kosili, bili bi lahko vsi krasno krmo pod streho spravili. Kteri so pa še le v drugi polovici tega meseca to storili, tisti so po 14 dni seno belili in nekterim ga je še voda poplavila ali tudi odnesla. Ozimina, žita so se vkljub hudej zimi dobro obnesla in so močno plenjala, kakor uže davno ne tako. Tudi turšica je srečno dozorela, tako, da že zdaj na njenem mestu ozimina zeleni. Krompir nam je sicer začel že po njivah gnjiti, ki smo ga na debeli zemlji imeli, a zato nam je pa fažol obrodil in korenje je precej debelo postalo in če nam ovsa zmanjka, ga nam bodo Pohorci dali! Česar smo pa lani celo pogrešali in letos v obilnosti pridelali, bilo je sadje. Imeli smo sliv še precej veliko, dosta tudi grušek največ pa še jabelk tako, da smo jih lahko nekaj stolkli za mošt v pijačo ljudem in za kis, nekaj smo jih prihranili za rabo in jed' po zimi, največ pa se jih je prodalo, kakor že davno ne toliko. Voz za vozom se jih je ene dneve videlo v našej vesi in v Oplotnici nalagati in proti Mariboru peljati. Marsikteri kmet je dobil lepega denarja za nje, da je davke pobotal in si bo še lahko zimske obleke in obutelji priskrbel, jabelka so našemu kraju veliko stotakov prinesla. To bo tudi menda marsikterega nemarnega gospodarja vzbudilo, da bo za naprej vse še prazne prostore po pašniku in ob potih rad s sadunosnim drevjem zasajeval in bo drugo staro trebil, da ne bo vse v mehu in zapuščeno kakor po 100 let staro hrastovje in bo tudi že zdaj jeseni in po zimi rad sadunosnikom gnojil in to bo ne samo dobička prinašalo, ampak bo tudi naš kraj v lepoti jako povzdignilo in k temu nam Bog pomozil in sreča junaška!

Od sv. Lovrenca v Slov. goricah. (Zborovanje.) Vsi slavjanski časopisi se hvaležno spominjajo enciklike našega papeža Leona XIII. glede naših slavj. apostolov sv. Cirila in Metoda. Tudi tukajšnje nar.-gosp.-politično društvo v zborovanji 2. septembra porabilo je svečanosti, ktere so že drugod letos svetkovali, tako zlasti 50letnice Njih Veličanstva cesarja Franca Jožefa in tisočletnice dovoljenja slavjanskega jezika za službo božjo. O petdesetletnici je govoril g. S. povzemši iz živ-

ljenja cesarja Franca Jožefa primerne črtice, predstavljaje nam ga ko dobrotljivega, usmiljenega in skrbnega našega očeta in vladarja ter končal z živijo-klici vladarju na mnogaja leta! O slovenskem jeziku poročal č. g. S. kako je uže pred jezero leti slovenski jezik bil sposoben in vglajen za pisavo, kako sta uže sv. Ciril in Metod pisala in na slov. jezik sv. pismo in druge cerkvene knjige preložila med tem, ko se sedaj slovenskemu pravica krati, in ne da, kar mu zgodovinsko gre, kako je uže takrat bil slov. od papeža Janeza VIII. dovoljen za službo božjo itd. Pokazale so se tudi črke staroslovenske — glagolica — v kteri so pisane bile prve slovenske knjige. O trsni uši, o tej veliki nesreči za vinogradarje in o drugih gospodarskih rečeh so govorili preč. g. M. Slednjič je bila volitev novih odborikov, a pevci so med tem svoje glase krepko povzdignoli domovini v slavo.

Iz Celja. (Kat. podp. društvo — novi župan — zvonik — sv. Jožef.) Kat. podp. društvu v Celji so darovali: 1) Č. g. Simon Gabere, kaplan na Ponkvi (zopet) 5 fl., 2) Neimenovan iz Savinjske doline 5 fl. 3) Neimenovan iz Podsrede 3 fl. 20 kr. 4) Vč. g. Erjavec, župnik v Zrečah 2 fl. 5) G. Karol Šah, obč. svetovalec v celjski okolici 2 fl. 6) G. Matevž Glinšek, obč. odbornik v celjski okolici 2 fl. 7) G. Lipovšek za starim Gradom 2 fl. 8) Neimenovan iz Zreč 2 fl. 9) Po vč. g. P. Donatu 5 fl. 10) Vč. g. Peter Cizej, župnik v Reki 3 fl. Bog plati! Občinski zastop celjske okolice je izvolil po večini glasov v župana gosp. Antona Male, ki je opravljal že pretečena 3 leta to častno službo. V prvega občinskega svetovalca je izvoljen g. France Lipovšek, v drugega g. Karol Šah, in v tretjega g. Andrej Žnider. Imam poročati, da se bo de blagoslovljenje novega 66 metrov visokega zvonika pri ondašnji Marijini cerkvi obhajalo v nedeljo 21. novembra. Ob enem se bo de blagoslovljali tistega dne 4. novi zvonovi, katerih največi tehta 47 centov. Zvonove je vлил ljubljanski zvonar g. Samassa v B mol akordu. Čč. oo. misionarji pri sv. Jožefu poleg Celja obhajajo od 14. do 28. novembra t. l. 200letni spomin pozidanja svoje cerkve. O tem je „Slov. Gosp.“ že enkrat poročal. Vsaki dan se imajo vrstiti v teh 14 dnevih po 3 pridige. Kdor ob tem času prejme sv. zakramente ter obišče imenovano cerkev sv. Jožefa, se zamore vdeležiti sv. odpustkov.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar so v lastno-ročnem pismu čestitali nemško-pruskemu generalu Moltke-ju k njegovej 80letnici. Nemškim liberalcem velja to kot poseben dokaz politične zveze in prijateljskih razmer med Nemčijo in Avstrijo. — Cesarjeviča nadvojvode Rudolfa ženitev z belgijsko princesinjo odložena je do 14. febr. 1881. — Mnogo se pogovarja o dvojnem cesarskem odlikovanji:

poslanik papežev kardinal Jakobini je pred odhodom v Rim prejel veliki križec reda svetega Štefana; isto odliko dobil je tudi ogerski ministerski predsednik Tisza. — Pri vojaštvu vršijo se meseca novembra vsako leto med oficirji znatne premembe. Novih lajtenantov je več kakor 200. Jako zavzeli so se ljudje, ko so poizvedeli, da imamo do stotnika doli več oficirjev penzioniranih nego v službah nastavljenih; v službi je namreč 11 (15) feldzeugmeistrov, 58 (91) feldmaršal-lajtenantov, 111 (176) general-majorov, oberstov 268 (460), oberst-lajtenantov 299 (390), majorov 583 (763), stotnikov 3248 (4010), a v penziju plačujemo v obročkih pristavljeno število visokih oficirjev. — Poljska poslanca grof Djedozički in g. Volski sta izpovedala svojim volilecem, da bodo Poljaci zanaprež še bolj trdno se oklenili stranke grof Hohenwarthove, ker od nemških liberalcev nimajo ničesar dobrega pričakovati. — Nemški „šulvercin“ vzdržuje nemške paralelke na gimnaziji v Mezanicu na Moravskem za 3 nemške dijake, drugi so Abrahamovega rodu. — Zoper učiteljice nasajajo se čedalje bolj nemški učitelji sami. Pravijo, da jih je preveč in odveč. — Vladni italijanski list v Trstu „Osservatore Triestino“ drzne se imenovati slovensko Primorje: italijanske pokrajine (provincie italiane). — Društvo „Edinost“ zborovalo je 2. nov. t. l. v Sesani. — Kranjski nemčurji rogovilijo pod vodstvom Kalteneggerja in Vesteneka čudno drzno zoper sedanje ministerstvo. Ko bi se pod Auersperg-Lasserjem kateri slovenski uradnik drznil kaj takega početi zoper ministerstvo, takoj bi ga bili vteknoli v kakšno „Lipoglavo“. Ljubljanski nemčurji so pred leti vzeli pri mestnem uradništvu slovenskemu poslanecu Luki Svetcu službo in mu po sili odkazali penzije 300 fl. Moral si je iti kot notar kruha služiti. Sedaj ko si ga je priboril, mu pa ponujajo službo tajuika v Ljubljani, če ne, mu vzamejo penzijo. Tako dela nemčur s Slovencem! — V delegacijah v Budimpešti je vojni minister zahteval 137.000 fl., da bi stotniki dobili ježnih konj; a delegati mu niso pritrčili pač pa so dovolili 1.091.103 fl. zaboljšanje živeža vojakom. V Sarajevu snujejo prvo hranilnico.

Vnanje države. Bismark vedno tišči na to, da bi Avstrija z Nemčijo se zedinila v eno celno zvezo, a Avstrija bi naj še v isto zvezo posilila Srbijo, Rumunijo in Bolgarsko. To bi bil konec neodvisnemu avstrijskemu cesarstvu pa tudi povod strabovitej vojski; kajti druge vlade bi ne trpele, da bi Nemčija vso kupčijo na jutrovske kraje na-se potegnila. — Temu protivijo se uže znatno Srbi, Bolgari in Rumuni, ker se njihovi knezi marljivo shajajo k dogovorom. — Slavni srbski minister Ristič moral je odstopiti, ker se je branil podpisati nove kupčijske nagodbe z Avstrijo. Naslednik mu je Piročanac. — Ruska vlada je v Kitajsko morje odposlala 13 bark, 148 kanonov in 3000 mož. — Francozi lomijo v samostane in izganjajo nedolžne menihe in nune v tuje dežele. Bog vedi kam bo

po takem prišlo; verni Francozje mislijo čedalje bolj na izgnanega pravega francoskega kralja, ki prebiva večjidel pri nas v Gorici. — Angleški veliki posestniki v Irlandiji mučijo ljudstvo, da je groza; bati je se revolucije. — V Severni Ameriki volijo sedaj predsednika republike na 4 leta. — V južni Afriki so se sosedje ukročenih Zulufafrov vzdignili zoper Angleže. Zovejo se Bazutje in so jednako divji, kakor Zuluvei. — Zoper turškega sultana in perzijskega kralja ob enem so se spuntali divji Kurdi pod Abdulah-kanom ter hočejo osnovati neodvisno državo. Više 20.000 mož napada perzijsko mesto Urmijsko.

• Za poduk in kratek čas.

Anton Magdič

doktor vsega zdravilstva, bivši zdravnik v Ormoži.

IV. Našega slovenskega kměta, če ga kaka bolezen potere, prestrašijo obilni rovaši zdravnikov, in tako ide rajši h kakemu mazaču si pomoči iskat in si premnogokrat za dosta denarjev smrtnega strupa domov prinese. Naš blagi dr. Magdič je bil pri svojih računih zelo zmeren in ti so bili tudi manj premožnim znosljivi. Da le nekterih primerov omenim. Bilo je prva leta njegovega blagonosnega delovanja, zbolil na hudem legarji moja sestra A. Več tednov ni bila pri pravi zavesti. Bilo je konec zime, poti slabi in dve dobri uri hoda od Ormoža. Kako visok je bil račun za tako daljno pot? Dve srebrni dvajšici za eno obiskovanje — stara ženka še zdaj živi. Nekega dne ga obiščem, ravno je bil v svoji lekarni in pripravljajl zdravilo; ko je bilo gotovo, vzame knjige, ki so bile zraven, prebira v njih in potem zapiše račun, potem pa veli: moral sem pogledati, kako ceno da imajo ta zdravila, ki sem jih ravno porabil, da ne bi kje preveč računil. Zadnje leto pred dr. Magdičevoj smrtjo zlomila si je moja svakinja nogo; zadnji čas že sam bolehat, nije več rad peš bodil, kako navadno v prvejših letih, ker mu je bilo pretežavno. Z vozom ga je tedaj brat pripeljal, in še potem mislim dva-ali trikrat bolenico obišče in nogo preveže; ni dolgo potem se sam blagi zdravnik vleže na smrtno posteljo, iz katere več zdrav ne vstane. Ko potem pride brat, da račun poravna, gospa najde zapisano: 10 glđ. reci samo deset; mora se omeniti, da bolenik ni bil v Ormoži, temoč 2 uri daleč v fari sv. Tomaža.

A. Magdič je vrednost ljudi cenil, kako je kateri vestno in pošteno izvrševal svoj poklic. Njemu je bil pošten težak, hlapec, vinar, kmet, gospod in plemenitaš jednako ljub: kot zdravnik ni delal razločka. Primerila se je enkrat, da pride v grad Velikonedeljski pol ure od Ormoža — grajščina je last nemškemu redu — najvišji dostojanstvenik (Hoch- und Deutschmeister se imenuje.) — njegova visokost nadvojvoda Maksimilijan d'Este